

STRÓZBY JE

čo. 9

- štóž so na wěcne fakty koncentruje; štóž njeje alkohol piť
- něchtó, kiž móže wulkotnje molować
- něchtó, kiž so spěšnje stróži

Prawa je wotmołwa **a**.

Strózby je čłowjek, kotryž cyle wěcownje, bjez (njetrjebawšich) emocijow, sudži abo jedna. Strózby pak prajimy tež tomu, kiž njeje alkohol piť a z toho zamućeny njeje. (Wšako móže tež wón abo wona wěcownje jednać.)

Takle móžeš tež prajić:

- chutny, měrny, rozumny
- rozwažliwy, kedźbliwy, kedźbny, wobhladniwy
- z někim njeje směchow (něchtó njerozumi žanoho žorta)

Připódla prajene:

Chětro njepřijomne je začuće wostrózbjenja: Smy sej něšto rjenje wumolowali, tola realita je strózbiša a njepřijomniša hač naše předstawy.

Přikłady z rěčneho korpusa:

Nětkole sym pjana. Hdyž budu zaso *strózba*, budu rozmyslować, hač chcu so z tobu woženić. (Jurij Brězan, Feliks Hanuš. Budyšin 1975)

Kompozicija je we wěstej měrje *strózba* (znajmjeńša bjez wočiwidneho sentimenta), ale za to pokazuje so w sylnym, kaž w tajkim tokusu eksistowacym zhusćenju. (Rozhlad 1997)

Nalij, kiž sej swoje nazhonjenja jako wojak běžnje zapisowaše, rysuje *strózby* wobraz přenjeje swětoweje wójny, kotruž jako njewotwobročujomny dónt wobhladowaše. (Dietrich Scholze, Stawizny serbskeho pismowstwa 1918–1945. Budyšin 1998)